

Sygn. akt II K 327/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4/12/2020r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Agata Makowska - Boniecka

Protokolant - sekretarz sądowy A. K.

przy udziale Prokuratora - W. P.

po rozpoznaniu w dniach 22/11/2019 r., 11/02/2020 r., 28/08/2020 r., 13/10/2020 r., 26/11/2020 r. i 4/12/2020 r.

sprawy:

P. U. (1)

s. K. i B. z domu P.

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

I. 24 lipca 2019 r. w C. przy ul. (...) znieważył funkcjonariuszy policji sierż. S.. R. B. (1) oraz sierż. R. S. (1) podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych w ten sposób, że podczas podejmowanej kontroli drogowej używał w stosunku do interweniujących policjantów słów wulgarnych i powszechnie uznawanych za obelżywe

tj. o czyn z art. 226 § 1 kk

II. 24 lipca 2019 r. w C. przy ul. (...) kierował motorowerem m-ki H. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem 0,52 mg/l i 0,60 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w C. z dnia (...)r., sygn.. akt II K (...) oraz z dnia (...) r., sygn. akt II K (...)

tj. o czyn z art. 178 § 1 i 4 kk

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **P. U. (1)** za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie I aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, że znieważył sierż. R. S. (2) tj. występku z art. 226 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 226 § 1 kk w zw. z art. 34 § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającej na podstawie art. 34 § 1 a pkt 1 kk oraz art. 35 § 1 kk na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 (dwudziestu pięciu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. uniewinnia oskarżonego P. U. (1) od zarzucanego mu czynu w punkcie II aktu oskarżenia,

III. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet kary ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci jednego dnia zatrzymania od 24.07.2019 r. godz. 23:20 do 25.07.2019 r. godz. 11:20, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równoznaczny z dwoma dniami kary ograniczenia wolności,

IV. zwalnia oskarżonego od ponoszenia opłaty, zaś wydatkami poniesionymi w sprawie obciąża Skarb Państwa.

WZÓR FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU PIERWSZEJ INSTANCJI,

TYM WYROKU NAKAZOWEGO (UK 1)

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 327/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	P. U. (1)	24 lipca 2019 r. w C. przy ul. (...) znieważył funkcjonariuszy policji sierż. S.. R. B.	

		(1) oraz sierż. R. S. (1) podczas i w związku z pełnieniem przez nich obowiązków służbowych w ten sposób, że podczas podejmowanej kontroli drogowej używał w stosunku do interweniujących policjantów słów wulgarnych i powszechnie uznawanych za obelżywe tj. czyn z art. 226 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 24 lipca 2019 r. P. U. (1) nocował z rodziną na działkach R. przy ul. (...) w C.. Miał ze sobą skuterek marki H. o nr (...) swojego 9-syna, o pojemności 50 cm ³ , jednowahaczowy, odpowiedni dla osoby do 80-90 kg, który był zepsuty. Tego wieczoru na działce jego znajomego R. S. (3) przebywał inny znajomy – S. B. (1), który R. S. naprawiał skuterek. P. U. postanowił pójść tam i poprosić go, żeby i jemu naprawił skuterek, więc go do niego zaniósł. Na miejscu S. B. (1) stwierdził, że jest zepsuta prawdopodobnie cewka zapłonowa i nie naprawił P. U. motoroweru, gdyż nie miał przy sobie odpowiedniej części. Umówili się więc, że dostarczy P. U. tę część w późniejszym terminie. Następnie P. U. wypił z R. S. kilka piw, wziął zepsuty	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnienia oskarżanego - częściowo zeznania świadka R. S. (2) - częściowo zeznania świadka R. B. (1) - protokół z badania stanu trzeźwości - dokumentacja fotogr. - zdjęcie - wydruk z serwisu internetowego kalendarz365.pl 	<ul style="list-style-type: none"> 64v 11-12, 65-65v 7-8, 93v-94 3 61-63 122 121 	

motorower i wracał na swoją działkę, pchając motorower, ale go nie prowadząc. Widział to inny znajomy P. U., M. K., który w tym czasie był na rybach w tej okolicy.

Między godz. 21:30 a 22:00 w okolicy działek R. udali się na interwencję R. B. (1) i R. S. (2) w związku ze zgłoszeniem dotyczącym kobiety, która miała usiłować popełnić samobójstwo. Było już ciemno, gdyż słońce tego dnia zaszło o godz. 20:53. W trakcie patrolowania terenu funkcjonariusze zauważyli P. U. pchającego motorower, który w ich ocenie kierował nim. Przystąpili więc do jego zatrzymania, początkowo pod zarzutem jazdy bez kasku, który to mandat P. U. przyjął, gdyż chciał, żeby policjanci po prostu go puścili, bo wcześniej pozostawał już w konflikcie z R. B.. Następnie funkcjonariusze zbadali stan trzeźwości P. U. na urządzeniu I. i uzyskali pozytywny wynik. Pomiędzy funkcjonariuszami a oskarżonym wywiązała się dyskusja, P. U. miał pretensje, że niesłusznie zarzuca mu się kierowanie motorowerem, więc stracił panowanie nad sobą i w pojeździe służbowym kierował do funkcjonariuszy słowa „wy

<p>cwele”, „wy chuje”, „B. ty cwelu”. Policjanci postanowili doprowadzić P. U. do KPP w C., gdzie uzyskano wynik badania: 0,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.</p>			
<p>P. U. (1) (lat (...)), jest kawalerem, ma na utrzymaniu dwoje dzieci w wieku 13 i 10 lat, wykształcenie (...) – bez zawodu, utrzymuje się z prac dorywczych – (...), z czego utrzymuje dochód ok. 2.000 zł miesięcznie, bez majątku, był wielokrotnie karany sądownie, w tym ostatnio m. in. za znieważenie funkcjonariuszy Policji, w tym R. B. (1).</p>	<p>- Wyjaśnienia oskarżonego - karta karna - odpis wyroku II K 92/19 - wydruki NOE-SĄD - informacja o dochodach - informacja o nieruchomościach</p>	<p>64 36, 88 91-92 82-84, 118-120 34 33</p>	
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>2.</p>	<p>P. U. (1)</p>	<p>24 lipca 2019 r. w C. przy ul. (...) kierował motorowerem m-ki H. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem 0,52 mg/l i 0,60 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazany za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości na podstawie wyroku Sądu</p>	

		Rejonowego w C. z dnia (...)r., sygn.. akt II K (...) oraz z dnia (...) r., sygn. akt II K (...), tj. czyn z. art. 178 § 1 i 4 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
P. U. (1) nie kierował motorowerem, ale go pchał (prowadził).	<ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnienia oskarżanego - częściowo zeznania świadka R. S. (2) - częściowo zeznania świadka R. B. (1) - dokumentacja zdjęciowa - zeznania świadka S. B. (1) - zeznania świadka R. S. (3) - zeznania świadka M. K. 	<ul style="list-style-type: none"> 64v 11-12, 65-65v 7-8, 93v-94 61-63, 122 75v-76 76 93v 	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1 i 1.2	Wyjaśnienia oskarżonego	Zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed Sądem oskarżony nie przyznał się do prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie, są one bowiem logiczne, szczerze, korespondują z tą częścią	

		<p>materiału dowodowego, którą Sąd przyjął za podstawę rozstrzygnięcia, w szczególności z zeznaniami świadków R. S., S. B. i M. K.. Wyjaśnienia P. U. zasługują na przyznanie im waloru wiarygodności również dlatego, że oskarżony, który ma ponad 2 metry wzrostu i waży 140 kg, po prostu nie byłby w stanie usiąść, a co dopiero jechać na tak małym motorku, o czym ostatecznie przesądzone na podstawie przedłożonego przez oskarżonego zdjęcia porównawczego na k. 122.</p>	
1.1	Zeznania świadków R. S., S. B. i M. K.	<p>Sąd w całości podzielił zeznania wymienionych obok świadków co do okoliczności zarzucanego oskarżonemu czynu, uznając je za spójne, logiczne, rzeczowe i konsekwentne. Nawet będąc znajomymi oskarżonego nie mieli oni żadnego interesu, by zeznawać nieprawdę i narażać się na odpowiedzialność za składanie fałszywych zeznań. Widać było, że ich zeznania były spontaniczne i nie były wyreżyserowane. Nie ma wszak świadków lepszych i gorszych i może okazać się, jak w przedmiotowej sprawie, że funkcjonariusze po prostu się pomylili, o czym</p>	

		szerzej w innym miejscu uzasadnienia.	
1.1	Zeznania świadków R. S. i R. B. odnośnie do czynu z art. 226 § 1 k.k.	Sąd w całości podzielił zeznania wymienionych obok świadków co do okoliczności zarzucanego oskarżonemu czynu znieważenia, uznając je za spójne, logiczne, rzeczowe i konsekwentne. Ponadto w ocenie Sądu jako osoby obce dla sprawcy, znajdujące się służbowo na miejscu zdarzenia, funkcjonariusze ci nie mieli powodu i interesu w tym, aby pomawiać niewinną osobę o popełnienie przestępstwa. Należy sobie zadać pytanie: dlaczego policjanci mieliby pomawiać oskarżonego o czyn, którego nie popełnił, narażać się potem na odpowiedzialność za to w sprawie o jednak niewielkim – w porównaniu z tymi o których głośno jest w mediach - ciężarze gatunkowym, podobnej do tysięcy innych, w których wykonują na co dzień czynności? Nie istnieje żadne racjonalne wytłumaczenie tej kwestii. Zadaniem policjantów było przeprowadzenie określonej czynności: przeprowadzenie interwencji. Na skutek znieważenia R. S. i R. B. musieli w tej sprawie wykonać wiele dodatkowych czynności: sporządzić notatkę urzędową, dwukrotnie	

		złożyć zeznania: w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie. Trudno znaleźć tu jakąkolwiek korzyść, jaką mieli w ten sposób uzyskać, można wręcz mówić o płynących z tego niedogodnościach.	
1.2	<ul style="list-style-type: none"> - Karta karna - Odpis wyroku II K (...) - wydruki z baz danych - informacja o dochodach 	Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów urzędowych. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.	
1.1	Dokumentacja fotograficzna	Żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności przedłożonych fotografii, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p> <p>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

2.	Wyjaśnienia oskarżonego	<p>W postępowaniu przygotowawczym oskarżony nie przyznał się do winy i dopiero przez Sądem złożył wyjaśnienia, w których twierdził, nie znieważył Policjantów, a oni go o to pomawiają z zemsty za to, że pozostaje w konflikcie z R. B., ponieważ już dostał jeden wyrok za znieważenie tego funkcjonariusza. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w jakim nie przyznał się on do zarzucanego mu czynu z art. 226 § 1 k.k., są one bowiem wykretne, stanowią przyjętą przez oskarżonego linię obrony, a ponadto pozostają w sprzeczności z tą częścią materiału dowodowego, który Sąd przyjął za podstawę rozstrzygnięcia, w szczególności z wiarygodnymi w tym zakresie zeznaniami R. S. i R. S.. Wyjaśnienia P. U. stanowią jedynie próbę podważenia wiarygodności tych świadków. A tymczasem już sama obserwacja oskarżonego na S. rozpraw prowadziła do wniosku, że ma on do R. B. nastawienie delikatnie mówiąc pejoratywne, że dążył do konfrontacji. Skoro zresztą funkcjonariusze wyprowadzili P. U. z równowagi stawiając mu zarzut o to, czego się nie dopuścił, to automatycznie wiarygodnym jest, że mógł ich wówczas</p>	
----	-------------------------	--	--

		znieważyc, tym bardziej, że znajdował się pod wpływem alkoholu.	
2.	Zeznania świadków R. S. i R. B. odnośnie do czynu z art. 178a § 1 i 4 k.k.	W przypadku natomiast zeznań świadków R. S. i R. B. z uwagi na depozycje innych świadków zgodne z linią obrony oskarżonego, należało podejść do nich z pewną ostrożnością. Zeznania tych świadków były co prawda w tym zakresie logiczne, spójne i konsekwentne w toku całego postępowania. W ocenie Sądu jednak nie sposób wykluczyć, że świadkowie ci po prostu się pomylili i błędnie ocenili, że oskarżony kierował motorowerem. Po pierwsze dlatego, że oskarżony w sposób przekonujący dowiódł, że jego motorower był wówczas niesprawny, zepsuta była cewka zapłonowa i nie dało się odpalić silnika. Po drugie było już wówczas ciemno, ponad godzinę po zachodzie słońca, a policjanci nie zatrzymali oskarżonego bezpośrednio na drodze, ale zauważyli go na łące prowadzącej do bramy wjazdowej na teren ogródków działkowych, więc w pewnej odległości. Mając to na uwadze Sąd uznał, że zeznaniom tym nie można przypisać miana wiarygodnych.	
1 i 2	Zeznania świadka B. C.	Zeznania tego świadka nie wniosły do sprawy, gdyż świadek nie pamiętał odnośnie do	

		działań podejmowanych w KPP w C. w stosunku do oskarżonego na podstawie zdarzeń z dnia 24 lipca 2019 r.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	P. U. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgodnie z art. 226 § 1 k.k. to znieważa funkcjonariusza publicznego lub osobę do pomocy mu przybraną, podczas i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3. W sprawie nie ulega wątpliwości, że kierując do funkcjonariuszy Policji w trakcie prowadzonej przez nich interwencji słowa „Wy cwele”, „Wy chuje”, „B. Ty ewelu”, P. U. (1) znieważył funkcjonariuszy publicznych. W. S. i R.			

B. byli funkcjonariuszami publicznymi w rozumieniu art. 115 § 13 pkt 7 k.k.			
	3.2. Podstawa prawna skazania warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem albo		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie	II	P. U. (1)

<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>	
<p>Zgodnie z art. 178a § 1 k.k. kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.</p> <p>W myśl paragrafu 4 w/ w przepisu jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.</p> <p>W sprawie zaistniała ujemna przesłanka procesowa z art. 17 §</p>	

<p>1 pkt 1 k.p.k., bowiem udowodniono, że P. U. nie popełnił zarzucanego mu czynu</p> <p>Zgodnie z art. 414 § 1 k.p.k. w razie stwierdzenia po rozpoczęciu przewodu sądowego okoliczności wyłączającej ściganie lub danych przemawiających za warunkowym umorzeniem postępowania, sąd wyrokiem umarza postępowanie albo umarza je warunkowo. Jednakże w razie stwierdzenia okoliczności wymienionych w art. 17 § 1 pkt 1 i 2 sąd wydaje wyrok uniewinniający, chyba że sprawca w chwili czynu był niepoczytalny.</p>			
<p>4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>1.</p>	<p>I</p>	<p>I</p>	<p>- Sąd uznał, że karą adekwatną do wagi popełnionego przez oskarżonego czynu i stopnia jego społecznej szkodliwości plasującego się „wysoko”, będzie kara 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu</p>

nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 (dwudziestu pięciu) godzin w stosunku miesięcznym. Wymierzona wobec oskarżonego kara jest w przekonaniu Sądu karą sprawiedliwą i spełnia dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k.

- w zasadzie jedyną okolicznością łagodzącą był fakt działania oskarżonego w stanie pewnego emocjonalnego wzburzenia, gdyż wcześniej zarzucono mu kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, czego się nie dopuścił;

- okolicznością obciążającą była z pewnością wcześniejsza karalność oskarżonego;

- logika nakazuje jednak przyjąć, iż P. U. (1) nie należy do kategorii sprawców obecnie na tyle zdemoralizowanych, wobec których orzeczenie kary służącej izolacji od społeczeństwa jest jedyną zasadną formą reakcji prawnokarnej, lecz przeciwnie - dla realizacji celów kary najbardziej adekwatna będzie sankcja w warunkach wolności kontrolowanej. W ocenie Sądu orzeczona w przedmiotowej sprawie kara nie razi zbytnią surowością i jest sprawiedliwą odpłatą

			<p>za popełniony czyn. Oskarżony odbywał już wcześniej kary w warunkach izolacji penitencjarnej, ale zakład karny opuścił kilka lat temu (13.01.2014 r.), a obecne „wpadki” związane jednak były każdorazowo z konkretnym i tym samym funkcjonariuszem Policji. Z tego względu zdaniem Sądu oczywiście oskarżony musi ponieść karę, ale ma on na tyle ułożone życie na wolności, że i na wolności może przebiegać obecnie jego resocjalizacja;</p> <p>- Brak poszanowania dla porządku prawnego, którym już kolejny raz wykazał się oskarżony, świadczy o niezrozumieniu norm społecznych i prawnych, a nawet swojego rodzaju niedojrzałości społecznej. Jednak Sąd stanął na stanowisku, że wobec takich właśnie sprawców, większą dolegliwością będzie konieczność wykonywania nieodpłatnych, kontrolowanych prac na cele społeczne w wymiarze 25 godzin w stosunku miesięcznym, niż izolacja penitencjarna.</p>
<p>5. INNE ROZSTRZYGNĘCIA ZAWARTE W WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

		czynu	
1.	III	III	Na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet kary ograniczenia wolności wymierzonej oskarżonemu Sąd zaliczył okres rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci jednego dnia zatrzymania w okresie od dnia 24.07.2019 r. godz. 23:20 do dnia 25.07.2019 r. godz. 11:20 przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dniom kary ograniczenia wolności.
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

IV.	<p>Uznając, że sytuacja materialna oskarżonego nie jest zbyt dobra i że nie będzie on w stanie uiścić kosztów sądowych bez uszczerbku dla swojego koniecznego utrzymania (ma odbycia karę pozbawienia wolności w sprawie II K (...)), Sąd zwolnił oskarżonego od opłaty sądowej na podstawie art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych - Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.). Ponadto Sąd nie obciążył oskarżonego kosztami postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa. Podstawą prawną do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych w postępowaniu był przepis art. 624 § 1 k.p.k.</p>	
8. PODPIS		